

1906-12-16

bü š í à á ¹ ç à - ± à . 3 5 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9453>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

KYTIPIKOΣ

ΕΤΟΣ Ζ'. — ΑΡΙΘ. 350

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ: (ΚΥΠΡΟΥ)

16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1906

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΝ

Ἐκτὸς τοῦ σπουδαιωτάτου νομοσχεδίου περὶ μετατροπῆς τῆς Δεκάτης, τὸ διποῖν ἀπὸ τὴν λήξεταν Σύνοδον μᾶς ἔχει ὑποσχεθῆ ρητῶς, ἡ Κυνέρνητις βεβαίως θὰ φέρῃ ἵψέτος ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν Ἀντιπρωσώπων καὶ διάφορων ἄλλα μέτρα τὰ διποία ἀναριστῶς κατὰ τὴν ἐπωγὴν αὐτὴν θὰ εὑρίσκωνται ὑπὸ ἐπεξεργασίαν.

Γενικῶς αἱ κυβερνήται πράξεις τοῦ Ἀρμοσταῦ ὑπῆρχαν
ἴως τώρᾳ σύμφωνοι πάθει τὸ πνεῦμα τοῦ τόπου, καὶ ἔτυχον
ἐπιδοκιμασίας ἀπὸ τοῦ ἐνδέ εἰς τὸ ἄλλο ἀκρον τῆς Νήσου.
Τοῦ ἔηστρατίσκην πᾶσαι ἐκ μέρους τῆς χώρας, πολὺ δικαίως,
ἔπιστεςσύνην καὶ πεποίθησιν τόσην, οἵτινες κάθε κυ-
βερνήτην νὰ θιωρῇ ἔχυτεν εύτυχῆ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ μεγά-
λου ἔργου του.

Διὰ ταῦτα δυνάμεθα ν' ἀτενίζωμεν χωρὶς ϕένον πρὸς τὸ
μέλλον, καὶ ἐν πρώτοις τὸ μέλλον τὸ νεμόμετεικόν.
Τὴν ἐμπιστοσύνην δὲ αὐτὴν θεωρεῦμεν καθηκὸν κέρδος τῆς
ζωῆς μας ὑπὸ τὴν ἀγγλοκρατίαν, συγχριτικῶς πρὸς τὸ τέ-
σσαραντατέταρτον εἰς γραμμήν, σχεδὸν ἀδιάσπαστον ἀπὸ τοῦ 1878
μεχρὶ πρὸ δὲ λίγου, στέ, ἀπὸ τῆς στρατοκρατίας ωἱ τοῦ περὶ^{τέταρτης}
ζωῆς νόμου περιεπίπτεμεν εἰς τὰς θεωρίας περὶ οἰκονομικῆς
ἀσφαλείας τοῦ τόπου, εἰς διάφορος ἀλλα διευτελιστικὰ μέτρα,
καὶ τέλος εἰς κίνδυνον τῆς μεγαλειτέρας ὑποδουλώσεως τῆς
Νήσου.

Συγκρεύσεις μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῆς Κυβερνήσεως ως πρὸς τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ διοικητικά μέτρα δὲν προβλέπομεν οὐδὲ ἐρέτος. Ὁ συνταγματικώτατος ἄνεμος, διόποιος κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἔπινευσεν ἐκ τῆς Ἐδρας, μᾶς ἐπεισεγεν δτὶ ή Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως θείωρησεν ἀναπόρευκτον ν' ἀρήση ἐλευθερώτερον τὸν Κυπρίους λαδὸν εἰς τὸ νὰ διευθετῇ κατὰ τὰ ίδια έχυτο διορθώσεις τούλαχιστον διοικητικά τινα μέτρα, ἵππι τῶν ὁποίων πρότερον οὐδὲ νὰ σκεφθῇ τῷ ἐπετρέπετο. Ως δὲ μᾶς ἑτονίσθη ἐπισήμως, καὶ ως Ἑγγραμματολλάχις, πάλιν ἡπὲρ ήμας ἐξαρτᾶται γὰρ ἐπιτεύχωμεν τὸν σεβασμὸν καὶ νὰ τραβήξωμεν μέχρι τῆς πρώτης γραμμῆς τῆς αὐθισπαρξίας.

Μ' δλα ταῦτα καὶ μὲ δλην τὴν πεποίθησιν πρὸς τὸν νῦν
κυνεργῶντα θὰ συστήσωμεν πάλιν τώρα, ὡς ἐν χρόνῳ λίαν κκ-
ταλλήλῳ, δπως εἰς χάθε γραμμὴν τῶν γέων νεμοθετικῶν μέ-
τρων ἐσῆγῃ τὴν Κυνέργυην ἐλευθεριώτερον καὶ φιλελεύθερον
πνεῦμα. Δέν θὰ τολμήσωτι νὰ εὔξειῶσιν ἀγαπηρόσωποι πρό-
θυμοι εἰς τὸ νὰ παραδεχθῶσιν ἄξιθρον γόμου, ἐσογδήποτε δλίγον
ἐγγιζὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου καὶ γενικώτερον τὴν ἀνε-
ξιρησίαν τοῦ τόπου. Καὶ δ λαζα, ὅμηνάμεθα νὰ διαβεβαιώσω-
μεν τὴν Κυνέργυην, θὰ διαριλονεικῇ πλέον, ἔτσιν σπανίως μέ-
χρι τεῦθε, πᾶν βῆμα πρὸς τὴν περιτέρω ἀπολύτρωσίν του.
Αἱ νέει ιδέαι, αἱ δποῖαι ἐσχάτως ιδίως ἡγωρθιώθησαν εἰς δέγ-
ματα ἀδιεπιλογείκητα καὶ κινοῦσι τὸν κόσμον δλόκληρον ὡς
ζωγόνος ζέρυρος, κάμηνουσι τὸ ἔργον των ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἐν
Κύπρῳ. Τὸ ἔρκετὲ μακρὸν διάλειμμα δπερ παρενέπεσεν ἐν τῷ
μεταξὺ δὲν θὰ ἐπιναληρθῇ, καὶ σύδευτιν ὑποχώρησιν πρὸς τὴν
Κυνέργυην θὰ δινεχθῶμεν πλέον δι' οἰογδήποτε λόγον.

Ο γάρ δὲ μόνον εἰ; τὸν νέων νομοσειτητικόν τονίζειν

σίαν πρέπει νά δέηγῃ τὴν κυβερνητικὴν χεῖρα ὡς κάτι ανατόρθευτον τὸ πνεῦμα περὶ οὐ ὀμιλήσαμεν, ἀλλ' ἀπεκδεχόμεθα ἐκ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀκύρωσιν κάθε διοικητικοῦ μέτρου, τὸ δποιῶν ἀποτελεῖ στίγμα δί' αὐτὸν τὸν ἀνθρωπισμόν. Καὶ ἔρχως τοισθε εἶνε ὁ νόμος περὶ ἀποχηρύζεως ἢ περὶ μαυροπινακωμένων. Ἐπειπόμενον ἀλλοτε τὸ τυραννικὸν μέτρον μὲδλα τὰ ἐπιγειρματα, ἀλλ' οὐδὲν, πλὴν τῆς καταργήσεώς του, θὰ μῆ; ἀφήσῃ ἵκανοποιημένους.

‘Ο νόμος εἰνε κάτι πρωτάκουστον διὰ τὸν αἰῶνά μας. Τὸ βραχύτατον αὐτὸν αἰτχος οὐδένα ἔχει λόγον ὑπάρξεως. Ἡ ἀστυ-γημία ὄφείλει: ὅχι μόνον νὰ κομψεύεται καὶ διαρκῶς νὰ κάμην γαλίμικ, ἀλλὰ καὶ νὰ κηρύξῃ πλέον δτι δύναται νὰ προστα-τεύσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσίαν ἄγει ἐκτάκτων βοηθῶν, τόσον ἐκνόμων δσον τὸ μέτρον περὶ οὐ δμιλοῦμεν. Τὸ κονδύλι τῆς ἀνέρχεται: μέχρι 30,000 λιρῶν ἐτησίως, καὶ δ ἀριθμὸς αὐτὸς ὑπερέχει κατὰ πολὺ πάντα ἀλλον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ μας. Ἀρα, ἡ νὰ ἔχωμεν τὴν ἀστυνομίαν αὐτὴν ἡ νὰ ἔχω μεν τὸν νόμον περὶ μετροπινακωμένων. Μέσος δρος δὲν χωρεῖ

· Ας φανῆ προθυμωτέρα καὶ δικαιοτέρα ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐνθάρρυνσιν τῶν ἴχαγῶν τοῦ ἀστυνομικοῦ σώματος. · Ας γινεδιοργανώσῃ εἰν τρόπον τῆς μισθοδοσίας καὶ ἃς ἐλεύση εἰς τὰς τάξεις τῶν ψυλαττόντων πᾶν ἄγαθὸν τῶν πολιτῶν δργανα ἀξιολογώτερον. Καὶ ἃς καταργήσῃ νόμον μαστιγοῦντα καὶ δι- τιμάζοντα τὸ ιερώτερον τῶν ἀγαθῶν, τὴν ἐλευθερίαν. · Τὸ περι- μένομεν μεταξὺ τῶν πρώτων τῶν ἐπὶ θύραις νομοθετικῶν μέ- τρων.

Ο ΠΡΟΓΕΤΟΡΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΖΩΗΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΜΕΤΑΕΥ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

Εἰς τελευταῖον ἡγάλλον τῆς ἐν Βρεσλάου (Γερμανίας) ἐκδιδομένης Schlesische Zeitung ὅπημοστεύεται ἀνακοίνωσις ἡν ἔχαμε πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὴν ἑταῖρειν «Ἀνατολὴ καὶ Δύσις» ὁ γνώριμος τῆς Κύπρου βραχώνος R. Lichtenberg, καθηγητής. Ἡ ἀνακοίνωσις προέρχεται ἐκ τοῦ γνωστοῦ συγγράμματος αὐτοῦ «Συμβολαὶ εἰς τὴν ἴστορίαν τῆς Κύπρου» ἀξοφῆ δὲ εἰς τὸν ἀρχαιότερον πολιτισμὸν τῆς Νήσου μᾶς ἐν σχέσει πρὸς τὸν πολιτισμὸν τοῦ Αἴγαιου, τὸν Μικρασιατικὸν, τὸν Σιμίτικὸν καὶ τὸν Αἰγαϊπτιακόν.

Όχ. Λιγναρίδης ήπειρού της ον οι κάτοικοι και ο πρωτόπορος πολιτειών της Κύπρου ήσαν ό αύτος πρός τὸν τοῦ Αἰγαίου, καὶ στενότερον πρός τὸν τῆς Θράκης καὶ Φρυγίας, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν ἀγγείων. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν Αἴγυπτον, εἶπε, παλαιότάτην μνεῖαν τῆς Κύπρου εὑρίσκομεν εἰς τὰ αἰγυπτιακὰ κείμενα τῆς ΙΗ' Δυναστείας, εἰς ἡ ἡ νῆσος ὄνομάζεται 'Αλαζίχ, εἰς δὲ μόνος Βασιλεὺς ἐν Κύπρῳ ἠναγέρεται. Κατὰ τὸν 8ον καὶ 7ον αἰώνα ἀστυριακὰ κείμενα, ἵπινα καλοῦσι τὴν νῆσον Γιάτιναν, μνημονεύουσι δέκα Βασιλέων κατῆς. Ἡ Παλαιὰ Γραφὴ τὴν ἀναφέρει ὡς νῆσον Ἐλυσχὶ καὶ Κιττίῳ, ὑποδειχνύει δὲ ὅτι ἐν Κύπρῳ κατέψκει παρὰ τοὺς Ἐλληνας καὶ τιδώνιος πληθυσμός. Ἀλλὰ, συνεπέραν γέ δὲ καθηγητής, ἡ τριάς μεταξὺ τῶν δύο ἡτοῖς καὶ σήμερον, δηλαδὴ ὁ ἔλληνικὸς πληθυσμός. Οὕτωνος ἡ γλώσσα καὶ ἥδη εἰνικοὶ ἀρκετὰ ἀρχαῖα. ὑπερεῖχε τόσον καὶ νῦν τῶν σιμιτῶν (μαρωνιτῶν) καὶ τούοκων κατοίκων. Εἰς ἐν καὶ μόνον ἡ σημερινὴ Κύπρος σπουδαῖως

τησ πτωχή, μὲ κατοίκους πιεζόμενους υπὸ τῆς ἀγγλικῆς κακοδια-
κτίσεως.

Ζωηρὰ συζήτησις ἐπηκολούθησεν εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην τοῦ
x. Λίχτεμπεργ. Ὁ καθηγητὴς "Οφιδαν ἀπήντησεν ὅτι δὲν παρ-
άλλεται τὴν γνώμην περὶ θρακοφρυγικῆς συγγενείας τῶν προϊστορικῶν
Κυπρίων, καθόσον αἱ ἀποδεῖξεις δὲν εἶναι ἀσφαλεῖς. Τρίτος δὲ συ-
ζητητὴς ὁ x. Ζέγερ εἶπεν ὅτι τὸ θέμα εἶναι τοιοῦτο, ὥστε ἵνα φάσῃ
τις εἰς δριστικὰ συμπεράσματα δέοντα νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν πάσας τὰς πηγὰς.

Η ΒΔΟΜΑΣ

ΠΙΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ

Τὰ Θ' Παγκύπρια προκηρύσσονται στὴν Λεμεσὸν, τὴν πόλιν τοῦ ὡραίου ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ζωηρότητος. Ὁ, τι, θὰ ἔγραφε τις διὰ νὰ συστήσῃ τὴν ἐθνικὴν πανήγυριν θὰ ἡτο
ἴντελῶς περιττὸν πλέον. Ἔγραφησαν τόσα. Ποιος ὑπάρχει ἢ
θὰ ὑπάρξῃ ποὺ δὲν θὰ ἔχαμεν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν
της; Ποιος ἀγνοεῖ τοὺς πολλαπλοὺς καὶ μεγάλους σκοπούς
της; Τὰ «Ολύμπια» καλοῦσι «πάντας, δοςι ὀνειροπόλη-
σαν τὴν διὰ τῆς Ἑλληνικῆς διαπαιδαγωγῆσεως ἀναγέννησιν τῆς
ἡμετέρας φυλῆς». Λόγοι εἰς τοὺς δποίους ἐγκλείεται τὸ πᾶν.

Η ΔΙΟΡΙΣΘΗ ΕΛΛΗΝ

«...Προσωπέρω. οἱ καταχρασθέντες τὰς διαπιστευθείσας
αὐτοῖς δημοσίας θέσεις πρὸς ἴδιο τελεῖς σκοπούς, τίκονται
ἐντὸς ζεούσης πίσσης, ἐξ ἣς, δὲν τολμήσων νὰ ἔξελθωσι
πρὸς στιγμὴν, οἱ πέριξ ιστάμενοι διάδολοι συλλαμβάνουσιν
αὐτοὺς δι' ἀγκίστρων καὶ δυνητῶς κεντίζουσι καὶ διὰ τῶν
δυνύχων κατασχίζουσιν». (Δάντου, Κόλασις κα')....

Ἐνας ἑυπνος φυλακισμένος ἔχει τὴν ἐμπνευσιν νὰ βάλῃ τὸ ὄνο-
μα του ἀποκάτω στὴν τοσχα ἐνδε τραπέζιοῦ, καὶ ἵνα καρφὶ ἀπὸ κά-
τω στὸ πόδι μᾶς καρέκλας—ἔργα τῶν χειρῶν του ἐν τῇ φυλακῇ...,
Μία ἀγώνυμος ὄπιστολὴ πρὸς τὴν Ἀρχιγραμματελαν κατήγγελλεν
ὅτι διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν ἐπῆρε διὰ τὸ θυλεῖ του τὰ ἐπιπλα
αὐτά. Ὁ Ἀρχιαστυνόμος, διαικητὴς, διατυνόμος Κάπτειν
Μπέϋλου διετάχθησεν νὰ κάμουν ἀνακρίσεις, καὶ, παρὰ τὴν ἄρνησιν
τοῦ Δ. τῶν Φυλακῶν, εὔρον τὰ σημειωμένα ἐπιπλα εἰς χρῆσι-
του. Ὁ x. Διευθυντὴς ἐπαύθη προσωρινῶς καὶ ἀντικατεστάθη ἀπὸ
τὸν ἔτερον τῶν ἀρχιφυλάκων.

Ἐξ δοῶν ἀκούομεν, ἡ δριστικὴ τιμωρία εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν τοῦ
χρησιμοποιήσαντος οὐτω τοὺς κόπους φυλακισμένων, δὲν θὰ εἶναι βε-
βαίως δποὶα περιγράφει διὰ τὴν μέλλουσαν. 'Αλλ' ἐν τῇ
Κυβέρνησις δριστικῶς θ' ἀντικαταστήσῃ τὸν Δ. τῶν Φυλακῶν ἔχει
ὑποχρέωσιν ἀπὸ τὴν ὀρθὴν σκέψιν νὰ διορθη Ἑλληνα. Τίποτε περι-
σσότερον δὲν λέγομεν τώρα.

ΨΡΙΣΤΟΤΓΕΛΛΑ

Μὲ καιρὸν ἀνοιξιάτικον, τούλαχιστον τὸν πρώτην ἡμέραν, ἐπέρασαν τὰ Χριστούγεννα τῶν οἱ Δυτικοὶ καὶ Δια-
μαρτυρόμενοι. Εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν τὴν μεσονύ-
κτον δειτουργίαν ἐτέλεσαν οἱ Σεβ. Πατέρες Δομένικος καὶ
Κωνσταντίνος καὶ δ παρεπιδῶν ἐνταῦθα διγγλος καθολικὸς
Ἱερεὺς Ἀνδρόνικος Φορτεσκιοῦ, δστις τὴν Τετάρτην ἡτο
προσκεκλημένος εἰς γενῦμα ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ. Μετὰ τὸ τέ-
λος τῆς δειτουργίας οἱ ἑξερχόμενοι τοῦ ναοῦ ἀπέλαυσαν καὶ
δύσεως τῆς σελήνης ώραιοτάτης, μέσα εἰς πέπλον δειπνού
συννέφων. Τὸ νέον ἔτος των. ἀρχίζον τὴν μεθαύριον Τρίτην,
τοῖς ιύχομεθα εύτυχέστατον.

Αἱ ίδικαι μας ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ δρίσωσι,
νομίζομεν, τὸν 11 μ. μ. ὡς ὡραν τῆς δειτουργίας τῶν Χρι-
στουγέννων.

ΑΤΙΜΩΡΗΤΟΙ ΑΔΙΚΙΑΙ

Οι μαυδρόσκυλλοι τοῦ ταπάχανα προχθὲς κατέσχισαν
ζωντανὴν μίαν προβατίναν βόσκουσαν εἰς γειτονικὸν πρὸς τὰ
βυρσοδεψεῖα κῆπον, ἀνήκουσαν δὲ εἰς πάμπτωχον κάτοικον τῆς
πόλεως. Ἡ προβατίνα ἦτο καὶ ἔγγυος. Διὰ τέτοια λοιπὸν
πράγματα χρησιμεύουν τὰ ἀπεχθῆ σκυλλιά; Γιατὶ τὰ τρέ-
φουν; Ἐρωτῶμεν καὶ τοὺς ιδιοκτήτας καὶ τὴν Κυβέρνησιν.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΔΙΠΛΩΣΙΕΙΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥΣ.

Ο Πρωθυπουργὸς x. Θεοτόκης δμιλῶν ἐν τῇ Βουλῇ ιδή-
λωσεν, δτὶ ἀπέναντι τῶν συμβουλῶν καὶ δξιώσεων τῶν Δυνά-
μεων ὡς πρὸς τὴν Μαχεδονίαν καθῆσον εἶχε νὰ μετέλθῃ πολι-
τικὴν εἰλικρινῆ καὶ καθαράν. Ὅπεδειξεν δτὶ ἡτο ἀδύνατον διὰ
τῆς βίας ή Ἐλλ. Κυβίρησις νὰ παρεμποδίσῃ Ἑλληνικὴν βο-
ήθειαν ἐν Μαχεδονίᾳ. Αὕτη η Τουρκία μὲ εικοσιπενταπλασίας
δυνάμεις δὲν ἡδύνατο νὰ ἐπιτηρῇ τὴν μεθόριον. Η Ἐλλην.
Κυβέρνησις δμως κάμηνουσα χρῆσιν τοῦ κύρους της ἡδύνατο νὰ
χαλαρώσῃ τὴν ἐνέργειαν ἐὰν μὴ ἐπήρχετο. μεγαλυτέρα ἔντασις
τῶν ἐνέργειῶν τῶν πολεμίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Η γλῶσσα
αντη ἔτυχε τῆς δεούσης ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων.
Οι φένοι δμως περὶ ἐντάσεως τῆς ἐνέργειας τῶν πολεμίων τοῦ
Ἑλληνισμοῦ δυστυχῶς ἐπραγματοποιήθησαν, καὶ τότε παρέ-
στησεν εἰς τὰς Δυνάμεις δτὶ δὲν πρέπει ν' ἀδικῶσι τὴν Ἐλλά-
δα διὰ τὰ ἐν Μαχεδονίᾳ συμβαίνοντα.

ΒΑΡΥΦΕΙΛΑΝΤΑ ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Ο υπουργὸς τῶν ἑκατερικῶν τῆς Ἰταλίας δμιλῶν ἐν τῇ
Βουλῇ ἐπεβεβαίωσε τὴν μετὰ τῆς Αύστριας συμφωνίαν, καθ'
ἡν, ἐν καταστῇ ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ τὸ καθεστώς, τότε ἡ
Αύστρια καὶ ἡ Ἰταλία θὰ υποστηρίξουν τὴν πολιτικὴν αὐτο-
νομίαν τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου καὶ τοῦτο κατὰ τὴν ἀρ-
χὴν τῶν ἰθνοτήτων. Ο x. Τιτόνι ἐτόνισε τὰς ἑκατέρους σχέ-
σεις τῆς Ἰταλίας ἰδίως μετὰ τῆς Ἐλλάδος. Ἐν σχέσει μὲ τὸ
Κρητικὸν ζήτημα εἶπεν, δτὶ διασιλεὺς Γεώργιος ἐπέτυχεν ἐν
τῇ ἐκλογῇ τοῦ x. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη ὡς Ὅπατου Ἀρμοστοῦ,
οὐτίνος αἱ μεταρρυθμίσεις θηκαν τέρμα εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν
τῶν κομμάτων καὶ καθησύχασαν τὰ πνεύματα. Ἐκ τούτου η
Ίταλία ἐκρίνεν δτὶ ἐπέστη η στιγμὴ ν' ἐκόσμητο τοὺς ἀξιωμα-
τικοὺς τῆς ἐκ τῆς Κρήτης.

Εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν ἐπέστης ἐγένοντο φιλελληνικῶτα-
ται ἐπίσημοι δηλωσεις,

ΝΕΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Η σύμβασις τοῦ Σιδηροδρόμου μετὰ τῆς Ἀγατολικῆς Τηλεγρα-
φικῆς Ἐταιρείας περὶ ἀποστολῆς τηλεγραφημάτων ἐξ δλων τῶν σιδ.
σταθμῶν εἰς πάντα τὰ μέρη δτινα ὑπηρετεῖ η Ἐταιρεία, ἐχει δεῖτης:

Ἐντὸς τῆς Κύπρου 16 γρόσια διὰ τὰς πρώτας 20 η διλιγωτέρας
λέξεις. 24 γρόσια διὰ 30 λέξεις. 31 1/2 γρ. διὰ 40 λέξεις, 5 δὲ γρ.
ἐπὶ πλέον διὰ κάθε 10 λέξεις προσθέτους.

Τὰ διὰ τὸ ἑκατερικὸν πληρώνονται κατὰ λέξιν δσον εἰνε ὀντεμέγον
ἐν τῷ τιμολογίῳ τῆς ἀγγλικῆς ἐταιρείας.

Τηλεγραφημάτα διὰ τὴν Κυρήγειαν καὶ Λεμεσὸν θὰ διαβιβάζονται
ταὶ εἰς τὸν σταθμὸν Λευκωσίας, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει ἀγ-
γλικὸν Τηλεγραφεῖον.

Τὰ τηλεγραφημάτα γράφονται ἐπὶ ἐπίτηδες φύλλων χάρτου διδο-
μένων εἰς τοὺς στάθμους.

Τὸ ἀγγλικὸν τηλεγραφεῖον δέχεται δηδη τὴλεγραφημάτα διὰ τὰς
ἐπὶ τῆς οἰδ. γραμμῆς μέρη ἐν οἷς η Ἐταιρεία δὲν ἔχει γραφεῖα.

Περὶ τῆς μιστικότητος ἐν τῷ μεταβιβάσσει τῶν τηλεγραφημάτων
ἰσχύουσιν οἱ γνωστοὶ αὐτηροὶ γενικοὶ κανόνες.

ΠΗΡΗΣΙΜΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Ἐξ Ἀθηνῶν ἐλάβομεν παρὰ τῆς ἐιώσεως τῶν ἐλλήνων Γεωπό-
νων δύο φυλλάδια—πρακτικοὺς δδηγοὺς περὶ σκωληκοτροφίας καὶ
περὶ καλλιεργίας τῆς μορέας. "Οσοι πληρώνουν 1 δραχμὴν τὸ ἔτος
εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ἐιώσεως, δδὸς Σανταρός 1, ἐν Ἀθηναῖς, λαμ-
βάνουν καὶ ἔτοις δώδεκα τέτοια χρησιμώτατα φυλλάδια.

Ο αΚΥΠΡΙΟΣ ἐκδίδεται ἐκ τοῦ γραφείου αὐτοῦ ἐν τῇ Στοῖ Φανε-

ριμένης ἐν Λευκωσίᾳ. Οι δροι τῶν συνδρομῶν ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς:
Διὰ τὰς πόλεις τῆς Κύπρου, ἐτησία 12 σελ. Διὰ τὰ χωρία σελ. 10,
διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς ἀστυφύλακας σελ. 8. Ἀγγελίαι διὰ
μίαν φοράν πρὸς 2 γρ. τὴν γραμμήν. Κεβερνητικαὶ ἀγγελίαι γρ. 2 1/4
η γραμμή. Διὰ διατριβάς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Διευθυντής ιπεθυνος Κ. ΦΥΛΛΑΚΤΟΥ.

ΟΙ ΠΤΩΧΟΙ ΜΑΣ

Η ΤΙΕΡ ΑΥΤΩΝ ΑΓΟΡΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΤΓΙΜΗΣ

Κίνησιν ύπερ τῶν πτωχῶν, τῶν ἐντελῶς ἀπόρων, πρωτοφανῆ δὲως διόλου διὰ τὴν Λευκωσίαν ἀπετέλεσεν ἡ φιλανθρωπικὴ ἀγορά, διωργάνωσαν τὴν παρελθοῦσαν ἔδδοιμάδα αἱ ἐκ κυριῶν ἐπιτροπεῖαι τῶν δύο φιλοπτώχων ἐταιρειῶν. Ἡ συρροή τοῦ πλήθους, ἴδιας τῶν κυριῶν, ἡ προθυμία δὲων χωρὶς τὴν παραμικρὰν ὑποκρισίαν, ἡ μοναδικὴ γενικὴ εὐχαρίστησις διὰ τὰς λαμπρὰς εἰσπράξεις, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ μείνουν ἀλησμόντοι αἱ ὥραιαι ὥραι ποὺ ἐπέρασεν ἡ ἀγγλικὴ καὶ Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ ἐν μέρει ἡ τουρκικὴ ἐν ἀδελφώσει.

Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης εἶχον παραγωγῆση τὸ εὐρύχωρον οἰκυμα δωρεάν, καὶ ἡ διακόσμησις πρᾶξης μίαν ἡμέραν πρότερον μὲ τοὺς προθυμιώτατους κάπους τῶν κυριῶν καὶ τῶν δύο Φιλοπτώχων. Ὁλα τὰ πρὸς πώλησιν πράγματα πόσαν δωρεαὶ ἐκ Λευκωσίας καὶ δλίγιστα ἐξ Ἀγγλίας, ἐν οἷς μερικά τῆς δεσποινίδος Βιδδώλφ.

Ἄριστερά, ἵμα τῇ εἰσόδῳ, πόσαν τὰ τουρκικὰ ἔργοζειρα, μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο καλύμματα μαξιλαριῶν, πράσινον κέντημα ἐπὶ λευκοῦ, ἔργον τῶν δύο θυγατέρων τοῦ Καδῆ, καὶ τὶς μικρὸς τάπης μεταξωτός, δῶρον τοῦ Φαΐκ μπέν, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Δεξιὰ ἡτο τὸ Ἑλληνικὸν περίπτερον, μὲ τὰ ἑθνικὰ χρώματα, μὲ ἀφονον πρασινάδα, τριαντάφυλλα καὶ ζαχαρωτά, μὲ πλῆθος κουψοτεχνημάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ δρεκτικὰ τραπεζομανδύλακια, ζωγραφιστὰ διὰ χειρός. Μία ὥραια εἰκὼν τῆς ήγειρονίδος τῆς Ἑλληνικῆς φιλανθρωπίας, τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας, εἰς τὸ κέντρον τοῦ περιπτέρου, μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Πρεγκιπος Γεωργίου καὶ μίαν ἀγκυραν Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθουσῆς τὰ δύο ἀγγλικὰ μαγαζεῖα ἐκ τῶν δοποίων τὸ ἐν σωστὸ καπελλάδικο κυριῶν. Ἐπὶ τοῦ τοίχου ἀνωθεν ἡ ἀγγλικὴ σημαία, ἡ Ἑλληνικὴ, ἡ δθωμανικὴ. Ἡ αἰθουσα τοῦ ἀναγνωστηρίου μετεβλήθη ὑπὸ ἀγγλίδων νυμφῶν εἰς μαγικὸν μπουφέ, μὲ σερβιτόρους τὰς ιδίας. Ἡ πλπσίον αἰθουσα ἡτο διὰ τὰ θεάματα.

Ἡ Α. Ἐξοχότης δ Ἀρμοστής καὶ ἡ Λαίδη Κίγκ—Χάρμαν μετά τῆς ἀκολουθίας τῶν πόσαν ἐνώπιον τῆς ἀγορᾶς τὴν 2. 5 μ. μ. ἀκριδῶς, ὡς εἶχεν δρισθῆ. Ἡ Ἐξοχότης του ἐφερε τὸ ἐπίσημον μαῦρον ἔνδυμα μετὰ ὑψηλοῦ πτίλου, καὶ ἡ Λαίδη ἀπλούστατον μαῦρον φόρεμα. Ἡ δμαξα ἐτον ἐν μέσω μεγάλης συγκεντρώσεως, καὶ αἱ αὐτῶν ἔξοχότητες κατέρχονται, ἐνῷ ἡ μουσικὴ τῆς δαστυνομίας ἀνακρούει τὸν ἀγγλικὸν ὄμονον, τὸν δοποῖον ἀκούοντον ίσταμενοι ἐπὶ τόπου. Αἱ κυρίαι τῶν φιλανθρωπικῶν σωματείων τεταγμέναι εἰς δύο στοίχους ὑποδέχονται αὐτούς. Ἡ Ἐξοχότης του καὶ ἡ Λαίδη χαρετίζουν. Διέρχονται ἀπὸ τὸ ταμεῖον, δ Ἀρμοστής πληρώνει τὰ εἰσιτήρια του, καὶ διέρχονται εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς ἀγορᾶς δπου προχισαν συγκεντρούμενοι οἱ ἀγορασταί. Μετὰ θραχείαν ἐπιθεώρησιν τῶν περιπτέρων, ἡ Ἐξοχότης του ἔχων πρὸς τὰ δεξιὰ τὴν Λαίδην λέγει τὰ ἔξης, σχεδὸν ἐπὶ λέξει:

Κυρίαι καὶ Κύριοι, Ἡ Λαίδη Κίγκ—Χάρμαν μοῦ ἀναθέτει νὰ εἰπω δλίγας λέξεις δπως κπρύξω τὴν ἐναρξιν τῆς ἀγορᾶς ταύτης, πτις διωργανώθη πρὸς βοήθειαν τῶν ταμείων τῶν φιλοπτώχων ἐταιρειῶν τῆς πόλεως. Μολονότι οἱ κάτοικοι εἰς τὸ παρελθόν ἐφάνησαν πολὺ γενναῖοι εἰς τὰς συνδρομάς των, ἐν τούτοις οἱ πόροι τῶν ἐταιρειῶν δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς βοήθειαν τόσων ἐνδεῶν πασχόντων, ἴδιας δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, καὶ ἐκτακτοι τοιοῦτοι θὰ πόσαν λίαν εὔεγχητοι. Διὸ ἀξιαὶ θερμοτάτων εὐχαριστιῶν διὰ τοὺς κόπους των εἶνε αἱ κυρίαι τῆς Λευκωσίας, αἱ διοργανώσασαι τὴν ἀγορὰν ταύτην, ὡς καὶ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὰ μέλη τῆς Λέσχης, τὰ δποῖα τόσον γενναιοδάρως παρεχώρησαν διὰ τρεῖς δλοκάρησος ἡμέρας τὸ οἰκυμα τῆς Λέσχης των χάριν τοῦ σκοποῦ. Καὶ ἐπειδὴ βλέπω δτι αἱ κυρίαι καὶ οἱ κύριοι ἀνυπομονοῦν ηα προδοῦν εἰς τὰς ἀγορᾶς των, δὲν θὰ ἐμποδίσω δπὶ πλέον καὶ ἐν δύοματι τῆς Λαίδης Κίγκ—Χάρμαν κπρύξτω τὴν ἐναρξιν τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ Κυρία Μαυρογαρδάτου ἐκ μίρους τῆς χριστιανικῆς φιλοπτώχου προσέβερε εἰς τὴν Λαίδην Κίγκ—Χάρμαν δέσμην δροσερῶν τριαντάφυλλων. Ὁ Ἀρμοστής καὶ ἡ Λαίδη δίδουσι τὸ παράδειγμα, ἀγοράζοντες πλῆθος πραγμάτων ἀπὸ δλα τὰ μαγαζεῖα, ἀξίας 12 λιρῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ αἰθουσα ἐγένετον ἀπὸ νέους πελάτας, καὶ τὰ ταμεία τῶν πωλητρῶν παχιύνουν. Μέχρι τῆς ἴνης αἱ εἰσπράξεις ἐτίθεντο οὐχι ἀνω τῶν 50 λιρῶν. Κατὰ τὸ δεύτερον δύωρον ἐθεβαίστοντο δὲων τῶν 100.

Ἡ Ἐξοχότης του μετὰ τῆς Λαίδης παρέμειναν μέχρι τίς δης καὶ ἔδιδον τὰ πτερά εἰς δλην τὴν πρωτοφανῆ ζωηρότητα. Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοτ. ἐπιτροπῆς, ἐν τῷ μεταξὺ πλησιάζει καὶ διὰ τοῦ διεργονέως, διαβιδάζει πρὸς τὴν Λαίδην Κίγκ—Χάρμαν τὰς εὐχαριστίας τοῦ δημοτοῦ διὰ τὰς προσπαθείας της ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, δτι τὸ δημαρχεῖον λυπεῖται ἵη δυνάμενον νὰ ἐλθῃ ἀρωγόν, δλλ' δτι ἐψήφισε δύο λιρας. Ἐν τελει δ ἐξητησεν ἀκρόστιν δπως ἐκθε σηι ἰδεας τινὰς περὶ φιλανθρωπικῶν ἔργων.

Οι διάφοροι δρόσεις εργαζονται καὶ ψωνίζουν. Μέσα

εἰς τὴν ώραιαν υπηρέτων ὑιεκρίναμεν τὰς καλάς κυρίας Ἀρτέμη, Σιακαλλῆ, Νεργοπούλου, Μ. Μιχαλίδου, Ι. Μιχαλίδου, τὰς δεσποινίδας Σαββίδου, Σκευαρίδου, Πρένης, καὶ τόσας ἄλλας. Τίν δην δ Ἀρμοστής καὶ ἡ Λαίδη ἀναχωροῦσι μετὲ τῆς αὐτῆς πομπῆς. Μετὰ τὰς 5 ἐπισκέπτονται τὴν ἀγοράν καὶ ψωνίζουν ἐξ δλων τῶν τάξεων. Ὁ πῆχος τοῦ δρηγύρου εἶναι δέναος.

Τὸ ἐλληνικὸν μιαραζι ἔχει ὡς ὑπαλληλους διὰ τὸν διανικὴν πώλησιν τρεῖς χαριτωμένες βλαχοπούλες, τὰς δεσποινίδας Καλθαρη, Χρίστου, καὶ τὴν μικρούλαν ἐλαπνογαλλίδα Ἐρριέττην Ζαχαριάδου. Διαρκῶς παραδίδουν εἰσπράξεις εἰς τὰς Κυρίας Μιτσῆ, Μαυρογαρδάτου, Α. Θεοδότου, Θ. Θεοδότου, Μενάρδου—τὸν ἐπιτροπὴν τῆς χριστιανικῆς φιλοπτώχου.

• • •

Εἰς τὸ διέναντι τὸν κιὰν αἱ κυρίαι "Εἰδενσταμ, Πάρκερ. Κέντη, μὲ τὰς δεσποινίδας "Εἰδενσταμ καὶ Πάρκερ. Εἰς τὰ δύο σιδῆς αἱ κυρίαι Τάιζερ, Γκάρ, Πόδιλ, Νίκολς, Κρίστιαν, Κόλλινς Σμιθ μὲ τὰς δεσποινίδας Γκάρ. Ἡ κυρία Τζέφφερη μὲ τὸ ψάρευ μετέγενε διαρκῶς τὸ σακούλι τῆς

Εἰς τὸ μπουφὲ ὑπηρετοῦν ὡς γκαρδόνια μὲ ἀμίμπτον χάριν ἡ κυρία καὶ ὁ κ. Γ. Σμιθ, μὲ τὴν ψένσερ μὲ τὴν ώραιοτέραν της συντριβῆς. Σπένσερ, δρ. καὶ ἡ κυρία Κληπελανδ.

Στὰς 7 γεῦμα: Σερβοτρόοι μὲ τοὺς λευκούς σκούφους καὶ τὴν ἐμπροσθέλλαιν οἱ κ. κ. Σμιθ, δρ, Κληπελανδ, Νίκολς, γκαρδόνια δὲ, μέλι καὶ ζάχαρι, μὲ τὴν ψένσερ, Γκριφίν. Στὰς 8 διασκεδαστικὴ δημοπρασία τῶν λειψάνων τῆς ἀγορᾶς, καὶ μέχρι τῶν δέκα χορδός.

Εἰς τὸν λαμπόν δὲν εἶναι τὰ δῶρα τῆς Βασιλίσσης ημῶν "Ολγας, μφιχθέντα δηδον μὲ ἐπιστολὴν τῆς ἐπὶ τῶν Τιγδών Κυρίας Μπαλταζῆ πρὸς τὸν κ. Μαυρογαρδάτον. Λαμένονται ἐπὶ τὰς Λαίδης Χατσίτσου, δλα δὲ θὰ πωληθῶσιν εἰς νέαν, ὡς σχεδιάζεται, ἀγοράν.

Ο x. ΟΥ·Ι·ΛΚΟΣ ΤΙΕΡ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

Ἐπὶ τῇ εὔκαιριᾳ τῆς φιλανθρωπικῆς κινήσεως ὑπὲρ τῶν πτωχῶν διὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων δ Σέρ Ούιλλιαμ Ούιλκοξ προσέφερεν εἰς Κυρίαν ἐν Λευκωσίᾳ 5 ἀγγλικάς λίρας καὶ κάκοπίν δλλας 5 μὲ τὴν παράκλησιν γὰ τὰς διανείμη εἰς πτωχῶν ἐντελῶς ἀκόρόντος.

ΕΚ ΜΟΡΦΟΥ

Μόρφου, 12 Δεκεμβρίου, 1906.

—Οι γεωργοὶ ἐπωφελούμενοι τῶν εὐπλίων ημερῶν καταγίνονται πυρετωδῶς εἰς τὴν σποράν τοῦ σίτου, ἐνῷ μὲ τῆς κριθῆς ἐτελείωσεν.

—Οι τελευταῖοι σφοδροὶ ἀνεμοι ἔκαμαν καταστροφὰς εἰς τὰς ἐσπεριδοειδῆ κλῶνοι τῶν δένδρων ἐκόπησαν καὶ τὸ πημισυ σχεδόν τοῦ καρποῦ ἐπεσεν. Διὸ οἱ κπουροὶ ἀναγκάζονται νὰ πωλοῦν εἰς χαμηλάς τιμάς.

—Πλεῖστοι χωρικοὶ τῆς πόλεως μας ἔκαμαν δάνεια ἀπὸ τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν καὶ πολλοὶ σκέπτονται νὰ ζητήσουν. Ὁ διευθυντὴς τῆς Τραπέζης ηλθεν ἐνταῦθα ἐπὶ τούτω.

—Οι ἐμποροὶ ἔχουν μὲ τὸν σιδηρόδρομον τὸ παράπονον δτι πολλῶν ἐμπορευμάτων εἶναι ὑπερτιμημένον τὸ δηγῶγι, ὡς τοῦ λίνου, βάμβακος, νημάτων, καὶ προτιμοῦν νὰ φέρουν μὲ καμηλούς.

—Τὸ φυτώριον ἔχει ἐτοίμους χιλιάδας δένδρων πρὸς πώλησιν. Ὁ διευθυντὴς πολὺ κοπιάζει νὰ διατηρήσῃ τόσα δένδρα χωρὶς ἐπαρκὲς νερό. Καὶ δημως ἡ Κυβέρνησις ἀρνεῖται νὰ τοῦ δώσῃ τὰς 10 λίρας τοῦ μισθοῦ του διότι τὰ φυτά εὑρέθησαν κατά τὶ δλιγάτερα τῶν 10,000.

—Ἐχάρηκα πολὺ δταν ἔμαθα δτι οἱ διδάσκαλοι

“ΚΥΠΡΙΟΣ,”

“Ἐκτακτον Παράρτημα.

Ἐπι Λευκωσίᾳ, 19 Δικεπέριου, 1907.

Χθὲς ὥρα 6. 40 ηλήφθη ἵνα Κων/πέλεως : δὲ Εἴτε τηλεγράφημα, ἀπεικονόμενον πρὸς : δὲ Πατριάρχην Ἀλεξανδρεῖας, τὸν Μητρ. Ἀγχιάλου, ταῖς τὴν Ι. Σύνοδον Κύπρου : —

“Εμέτερος ἀντεπρόσωπος ἀγγέλλει ὅτε
Τμ. Βιακαριότης ζητεῖ κηρύξαι ληξίν αποστολῆς ἀντεπροσωπείας. Εχοντες ὑπόψει
καὶ γράμματα Πατριάρχου Ιεροσολύμων,
ἀποκρούνομεν αὐθεντικότεροι Νομοσχέδιον.
Εμμένομεν προδεδηλωμένοις πρὸς ἄρσεν
δυσχερειῶν σεά λύσιν ζητήματος.—ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ.”